

בע"ח (קריות) 12264-03-15 - נעם איתן נ' פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בע"ח (קריות) 12264-03-15 - נעם איתן נ' פרקליטות מחוז חיפה - פלילישלום קריות
בע"ח (קריות) 12264-03-15
נעם איתן

נגד

פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בית משפט השלום בקריות

[05.08.2015]

בפני כב' השופטת רמה לאופר חסון, שופטת בכירה
החלטה

בפני בקשה לגילוי חומר חקירה, בקשה שהוגשה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות על חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה - קיום משרד חקירות פרטיות ללא רישיון והתעסקות כחוקר פרטי, ללא רישיון.

כמו כן מייחס לו כתב האישום, ביצוע עבירות זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, מירמה, שימוש במסמך מזויף, שיבוש מהלכי משפט, קבלת דבר במרמה ושבועת שקר.

מבקש ב"כ הנאשם בבקשתו לקבל הגנה נתונים סטטיסטיים בדבר מספר תיקי החקירה המשטורתיים שנפתחו בעבירות לפי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה שנחקרו, בחמש השנים האחרונות, לרבות תמצית העובדות וכן ההחלטות בדבר העמדה/אי העמדה לדין ונימוקיהם.

עוד ביקש הסניגור, כי אורה למשיבה להעביר לו גיליון הרשעותיהם הקודמות של עדי התביעה 1,2,5,8,20 ו-21 לרבות תיקי מב"ד.

כן ביקש לקבל לידי מסמכים מתיקי הוצאה לפועל ותיקי אחרים המתנהלים בבתי משפט שונים הרלבנטיים לטענתו, לאישומים 2, 3, 4, 6, 7 ו-10 שבכתב האישום.

אשר לבקשה לקבלת נתונים סטטיסטיים;

בבקשתו מבקש ב"כ הנאשם לקבל, כאמור, נתונים סטטיסטיים מהטעם שאולי יוכלו הם בהמשך לשמש אותו לביסוס טענה בדבר אכיפה בררנית.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשה וטען, כי המדובר ב"מסע דיג" וכי אין כל רלבנטיות לחומר המבוקש.
כן טען, כי הדרך הנכונה לפעול בעניין בקשה זו הינה על דרך של הגשת עתירה מינהלית, בהתאם לחוק חופש המידע

קיימתי דיון בבקשה במעמד הצדדים.

סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, קובע זכותו של נאשם לעיין בחומר המצוי בידי גורמי החקירה והתביעה והנוגע לאישום.

זכות הנאשם להתגונן כנגד אישום פלילי שכנגדו זכות העיון הנובעת מכך, איננה רק זכותו של הפרט ומשקפת גם אינטרס ציבורי כללי, אשר נועד להבטיח כי מערכת המשפט תכריע בגורלו של נאשם במסגרת משפט הוגן, שבו ניתנה לנאשם הזדמנות להציג את הגנתו.

ראה לעניין זה הנאמר בבש"פ 9322/99 עבד מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (1), 376:

"תכליתה של זכות העיון של הנאשם בחומר החקירה היא לאפשר לו לקיים את הזכות

למשפט הוגן, באופן שתינתן לנאשם הזדמנות מלאה להכין את הגנתו נגד האישומים המיוחסים לו. התביעה מצווה להעביר לידי ההגנה כל מסמך שקשור באופן ישיר או עקיף

לאישום ונוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום הפלילי, היינו "חומר חקירה" כמשמעותו בחוק. בבואנו לקבוע מהו "חומר חקירה", עלינו להיות "מודרכים על ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לסניגור הזדמנות הוגנת להכין את הגנתו... אולם... אין גם

להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר חקירה" ראיות שהרלבנטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית...". (ההדגשה שלי - ר.ל.).

באותו עניין, ראה הנאמר גם בבג"צ 10271/02 אברהם פריד נ' משטרת ישראל ואח', תק-על 2006 (3), 1128: "זכותו של אדם לעיין בכל החומר המצוי בידי הרשות אשר נוגע לענייננו הנה אחד מכללי

היסוד ברם, זכותו של הפרט לקבל מידע הנוגע לו והמצוי בידה של הרשות אינה זכות מוחלטת. היא עלולה להתנגש בזכויותיהם של פרטים אחרים

ובאינטרסים ציבוריים בעלי משקל. על כן, כאשר הרשות בוחנת את בקשתו של הפרט לעיון במידע, עליה לערוך איזון בין הזכויות והאינטרסים המתנגשים על מנת להגיע להחלטה סבירה וצודקת". (ההדגשות שלי - ר.ל.).

הנחת היסוד היא, כי המשיבה פועלת בהגנות ובמיומנות בהעברת חומר החקירה שנאסף לצורך הכנת כתב האישום. ראה דברי כב' השופט קדמי בבש"פ 1372/96 ח"כ הרב אריה דרעי ואח' נ' מדינת ישראל, תק-על 96 (1), 328:

"...לשיטתי, הנחת היסוד היא שהתביעה ממלאה את המוטל עליה במיומנות ובהגנות;

וכל עוד לא מתחייבת מסקנה אחרת, אין הצדקה למעורבות של בית המשפט בעניין זה. סקרנות לשמה, רצון להשיג חומר לתכליות זרות ל"הגנת הנאשם" ונכונות לצאת ל"מסעי ציד" שמא ימצא דבר שיסייע להגנה - אינם מספיקים להשמטת הבסיס מתחת להנחה האמורה...". (ההדגשות שלי - ר.ל.).

עוד ראה הנאמר בבג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים, פ"ד נז (4), 625:

"חשיבות החומר להגנת הנאשם היא כמובן, שאלה מרכזית שעל בית המשפט לשקול

בדונו בחומר שאינו נוגע במישרין לאישום הנדון, ושעל פי טיבו אינו "חומר חקירה" במובהק. בבחינת הרלבנטיות של החומר לאישום, אין בית המשפט צריך להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאית שאינן נראות לעין, ואל לו לתת ידו

ל"מסע דיג" שאין רואים את תכליתו המעשית. הביטוי שהשתרש בפסיקתנו מקדמת דנא כי "אין חקר לתבונת סניגור" (כדברי השופט אולשן (כתוארו אז) בע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי, פ"ד ד 433, 429) הוא שובה לב אך גם

תבונת הסניגור נשענת בדרך כלל על נקודת אחיזה ממשית, ואינה בגדר מעשה קסמים". (ההדגשות שלי - ר.ל.).

טען ב"כ הנאשם, כי מדיניות האכיפה בעבירות לפי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה הינה שלא להגיש כתבי אישום לפי חוק זה, שהינו חוק, שלטענתו, ישן ולקוני.

טענה זו נטענה בעלמא ולא נתמכה בראיות כלשהן.

מנגד, פרט ב"כ המאשימה הקריטריונים המנחים את התביעה בהגשת כתבי אישום בעבירות אלה ואף תמך דבריו בפסיקה.

הבקשה שבפני כי אורה למאשימה להמציא החומר הסטטיסטי כבקשת המבקש, מחייבת הקביעה כי החומר המבוקש הוא בגדר "חומר חקירה" כמשמעות סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי.

ככל שהמבקש מעוניין בקבלת המידע המתבקש, הרי שהמסגרת הדיונית המתאימה, איננה על דרך של פניה לערכאה שדנה בתיק הפלילי ועל פי הבקשה שהוגשה.

החומר המבוקש אף אינו רלבנטי לכתב האישום שבפני ואינו נמצא אף בפרפרייה של כתב האישום. לטעמי, מדובר בניסיון ערטילאי לאיתור חומר מתוך תקלה שאולי יוכל לסייע בעתיד לנאשם בהעלאת טענה זו או אחרת.

ככל שהמבקש מעוניין בקבלת מידע כללי על נוהלי האכיפה של עבירה שבה מואשם הוא בהליך פלילי על מנת לנסות לבסס בעתיד טענה בדבר אכיפה בררנית, הרי שהדרך פתוחה בפניו לפנות לרשות ובמידת הצורך להגיש עתירה מנהלית לבית המשפט המחוזי, בהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח - 1998.

ראה לעניין זה:

עת"מ (מחוזי י-ם) 814/07 סגל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו).

עת"מ (מחוזי י-ם) 1084/07 קורדובה נ' עיריית ירושלים (פורסם בנבו).

שכן, רצון לקבלת מידע כללי בדבר נוהלי אכיפה, הינו מסוג העניינים המצויים בדלת אמותיו של חוק חופש המידע, התשנ"ח - 1998.

מדובר בהליך מנהלי מובהק ואין מקום שהערכאה הדיונית הדנה בתיק הפלילי תיטול לעצמה סמכויות שיוחדו בחוק לבית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים. לפיכך ולאור כל האמור לעיל, נדחית בקשת הסנגוריה.

אדגיש כי, ככל שמדובר במידע שמטרתו ביסוס טענה עתידית שאולי תעלה באשר לאכיפה בררנית, יש מקום לשקול האינטרס של הנאשם, תוך התחשבות ביכולתו להצביע על בסיס ראשוני לקיומו של חשד בדבר סלקטיביות באכיפה. יפים הם לענייננו הדברים שנאמרו ב ע"מ 1786/12 ג'ולאני נ' מדינת ישראל:

"מבקש המידע נדרש אם כן להבהיר מהו האינטרס הלגיטימי שלו בקבלת המידע. מקום בו הטעם לקבלת מידע מתיקי חקירה הוא הרצון להוכיח אכיפה בררנית, הרי שמשקלו של האינטרס הלגיטימי יגבר ככל שהמבקש יוכל להצביע על בסיס ראשוני לקיומו של חשד בדבר סלקטיביות באכיפה".

אשר לבקשה לקבלת רישום פלילי ותיקי מב"ד של עדי התביעה;

המשיבה מתנגדת לבקשה מהטעם, שאין לחומר המבוקש רלבנטיות לכתב האישום שהוגש כנגד המבקש. לגבי רישום פלילי ורישום משמעתי:

ראה בבש"פ 5881/06 בינזרי נ' מדינת ישראל, שם נדונה הסוגיה והותוו קריטריונים לבחינת הרלוונטיות של הרישום הפלילי או הרישום המשמעתי ביחס לעדים ושם נאמר, כי על בית המשפט לבחון, בין היתר, הקשר בין מהימנות העד לבין טיב הרישום וסוג העבירות בגליונו של העד, חלוף הזמן מעת ההרשעה, הקשר בין האישום לגביו העד העיד לבין הרשעותיו הקודמות, הפוטנציאל הראייתי הגלום בעדותו של העד ומידת מעורבותו של העד באירוע נשוא האישום. עוד נאמר כי אין המדובר ברשימה סגורה.

לאחר שעיינתי בחומר שהוצג לי אומר:

באשר לרישום הפלילי של עדת התביעה 1, תיקי מב"ד או רישום משמעתי, לא קיימים כאלה.

באשר לרישום הפלילי של עדת התביעה 2, תיקי מב"ד או רישום משמעתי, לא קיימים כאלה.

באשר לרישום הפלילי של עד התביעה 5, לא קיים רישום פלילי, אלא רישום משטרתי ולאור העובדה שחלפו שנים רבות לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה.

אשר לבקשה לקבלת גיליון הרשעותיו של עד התביעה מס' 8 ו/או תיקי מב"ד שלו, לא מצאתי הצדקה או רלבנטיות שתצדיק היעדרות לבקשה והיא נדחית.

באשר לרישום הפלילי של עדת התביעה 20, תיקי מב"ד או רישום משמעתי, לא קיימים כאלה.

באשר לרישום הפלילי של עדת התביעה 21, תיקי מב"ד או רישום משמעתי, לא קיימים כאלה.

לפיכך, נדחית הבקשה לקבלת הרישומים, כמפורט לעיל.

אשר לבקשה לקבלת מסמכים מתיקי הוצאה לפועל ותיקי אחרים המתנהלים בבתי משפט שונים, הנוגעים לאישומים
2, 3, 4, 6, 7 ו- 10 :
הדרך הנכונה היא לפנות לבית המשפט הדין בתיק העיקרי וזאת מכח סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח
משולב) תשמ"ב - 1982 ולא במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי שכן, החומר המבוקש נמצא בידי צד שלישי
ולא בתיק החקירה.
הדרך המתאימה לגילוי המסמך היא, הזמנתו של הצד השלישי כעד, תוך הוראה להביא עמו את המסמכים הנמצאים
ברשותו וזאת, כאמור, מכוח, סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982.
בית המשפט הדין בתיק העיקרי, הוא שאמור להחליט הן בנושא הרלבנטיות והן באיזון שבין אינטרס הנאשם לבין
החסיון/האינטרס המוגן בעניין זה.
ראה לעניין זה הנאמר על ידי כב' השופט עמית אשר עמד על האבחנה המהותית והדיונית בין דרכי ההתנהלות הדיונית
השונה על פי סעיפים 74 ו- 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 בבש"פ 8252/13 - מדינת
ישראל נ' ליאל שיינר, לא פורסם, [פורסם בנבו] (23/01/2014).
סוף דבר ולאור כל האמור לעיל, הבקשה על כל חלקיה, נדחית.
מזכירות בימ"ש תשלח העתק מהחלטתי זו לצדדים.
ניתנה היום, כ' אב תשע"ה, 05 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.